

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

[C – 2000/35629]

26 MEI 2000. — Omzendbrief BA - 2000/04 betreffende het Vlaams Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan. — Gecoördineerde onderrichtingen

Aan mevrouw de provinciegouverneur
Aan de heren provinciegouverneurs
Ter kennisgeving aan :
— de leden van de bestendige deputaties
— de colleges van burgemeester en schepenen
Mevrouw de gouverneur,
Mijnheer de gouverneur,
INLEIDING

Bij decreet van 20 maart 1991 werd een Investeringsfonds ingesteld ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

Op 20 maart 1991 heeft de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit getroffen waarbij de bepalingen worden vastgesteld voor de toepassing van het decreet inzake de investeringen op initiatief van gemeenten en provincies.

Verscheidene omzendingbrieven hebben naderhand de werking van het Vlaams Investeringsfonds toegelicht. Sommige van die onderrichtingen zijn intussen achterhaald terwijl de nog geldende richtlijnen aan een coördinatie toe zijn.

Deze omzendingbrief vervangt de vroegere onderrichtingen inzake het Investeringsfonds en dient tot hulpmiddel bij de aanvraag van trekkingsrechten voor de financiering van investeringen op initiatief van de gemeenten en de provincies.

Deze omzendingbrief is dus niet alleen bestemd voor de gemeenten en de provinciale diensten die het toezicht op de gemeenten uitoefenen maar ook voor de diensten die voor de provinciefinanciën instaan.

In deze omzendingbrief worden het bovenvermelde decreet en besluit van 20 maart 1991 verder « het decreet » en « het besluit » genoemd.

1. HET AANDEEL VAN DE GEMEENTEN EN DE PROVINCIES IN HET INVESTERINGSFONDS – DE MEDEDELING VAN TREKKINGSRECHTEN AAN DE BESTUREN

Met het oog op het opmaken van hun begroting voor het volgende jaar deelt de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden aan de gemeenten en de provincies elk jaar, in de loop van de maand augustus, een raming van hun trekkingsrechten voor het volgende jaar mee. Voor de gemeenten gebeurt dat via de jaarlijkse omzendingbrief inzake de begrotingsonderrichtingen. De provincies worden per brief verwittigd. Deze raming wordt berekend op basis van de evolutie van de prijzen en de lonen in de bouwsector.

In het begin van het jaar deelt de administratie Binnenlandse Aangelegenheden mee hoeveel trekkingsrechten de gemeenten en provincies voor dat jaar voorlopig kunnen aanwenden. Normaal bedragen de voorlopige trekkingsrechten 95 % van de definitieve trekkingsrechten van het vorige jaar.

Zodra de begroting van het Vlaamse Gewest is vastgesteld en de gegevens die nodig zijn voor de verdeling van het Investeringsfonds gekend zijn, wordt het definitieve bedrag van de trekkingsrechten megedeeld. Als het definitieve bedrag hoger ligt dan de raming, kan het verschil gebruikt worden voor de geplande investeringen, op voorwaarde dat er een begrotingswijziging gebeurt en er toestemming tot het gebruik voor de aanvullende trekkingsrechten is verleend. Als het definitieve volume kleiner is dan de raming, kunnen de te veel geraamde trekkingsrechten niet worden aangesproken. Aanvragen die ondertussen zouden ingediend zijn, kunnen maar een gunstig gevolg krijgen binnen de perken van het definitieve trekkingsrecht.

De provinciegouverneur ontvangt de lijst van de voorlopige zowel als van de definitieve trekkingsrechten van de gemeenten van zijn/haar provincie en wordt uiteraard ook op de hoogte gesteld van de voorlopige en de definitieve trekkingsrechten van zijn/haar provincie.

De trekkingsrechten waarvoor op 31 december van het dienstjaar geen toestemming tot gebruik werd verleend, kunnen naar het volgende jaar worden overgedragen. De overdraagbaarheid van trekkingsrechten is in principe onbeperkt. Toch wil ik de aandacht erop vestigen dat het jarenlang opsparen van trekkingsrechten voor geen enkele gemeente of provincie voordelig is : gelet op het zeer ruime toepassingsgebied van het Investeringsfonds zou elke gemeente en provincie er vanuit financieel oogpunt goed aan doen haar trekkingsrechten zo vlug mogelijk uit te putten. Op die wijze wordt het aangaan van leningen voor het overeenkomstig bedrag zo lang mogelijk uitgesteld.

Telkens als de Vlaamse minister de definitief vastgestelde trekkingsrechten van een bepaald jaar ter kennis van een bestuur brengt, deelt hij mee hoeveel trekkingsrechten er van de vorige jaren nog niet opgebruikt zijn en mogen worden toegevoegd aan de nieuw toegekende trekkingsrechten. Door die mededeling heeft de overdracht van trekkingsrechten plaats.

2. DE INVESTERINGEN WAARVOOR TREKKINGRECHTEN KUNNEN WORDEN GEBRUIKT

De investeringen waarvoor trekkingsrechten uit het Investeringsfonds kunnen worden gebruikt, worden in het decreet en het besluit omschreven als volgt :

2.1. De opdracht voor de investeringen moet uitgaan van de gemeenten of de provincies. De gemeenten kunnen de uitvoering van de opdracht ook aan een intercommunale vereniging toevertrouwen.

Er is geen bezwaar tegen het gebruik van trekkingsrechten voor de uitvoering van zogenaamde « gecombineerde investeringen ». Hiermee worden de investeringen bedoeld die door een gemeente of provincie worden uitgevoerd in samenwerking met een andere publiekrechtelijke persoon (vb. Aquafin). Die andere rechtspersoon wordt dan aangewezen om in naam van beide partijen op te treden voor de gunning en uitvoering van de opdracht. Dergelijke samenwerking dient zelfs gestimuleerd te worden en dat zowel om praktische als om financiële redenen. De gemeente of de provincie wordt in dat geval voor haar aandeel in de gezamenlijk uitgevoerde investeringen als opdrachtgever beschouwd. Daaruit vloeit voort dat de gemeente of de provincie, voor haar aandeel in de kostprijs van de werken, een beroep kan doen op de trekkingsrechten uit het Investeringsfonds.

Wanneer een gemeente en een provincie gezamenlijk investeringen uitvoeren, kunnen beide van hun trekkingsrechten gebruik maken om hun aandeel in de werken te financieren.

2.2. De investeringen zijn ten gunste van het eigen patrimonium van de gemeenten of de provincies of dat van hun bedrijven.

2.3. De materies die voor het gebruik van trekkingsrechten in aanmerking komen, zijn opgesomd in artikel 6, § 2, van het decreet.

De mogelijkheid een beroep te doen op het Investeringsfonds voor de aankoop van onroerende goederen is opgenomen in het artikel 6, § 2, punt 1, 26°, en punt 2, 10°, van het decreet. De formulering van beide onderdelen is dezelfde maar heeft respectievelijk betrekking op investeringen inzake gewestmateries en gemeenschapsmateries.

Voor de aankoop van onroerende goederen die noodzakelijk zijn om werken uit te voeren inzake de materies die onder de toepassing van het Investeringsfonds vallen of die geschikt zijn voor een investering inzake die materies, kan men trekkingsrechten gebruiken. De Vlaamse regering moet daarvoor vooraf haar toestemming verlenen. Dat houdt in dat, indien een gemeente of een provincie trekkingsrechten wil gebruiken voor de aankoop van een onroerend goed waaraan geen investeringswerken meer moeten worden verricht (vb. de aankoop van een bos, een parkeerterrein, een kant en klare sporthal), ze daarvoor eerst de principiële toestemming van de Vlaamse regering moet vragen. Die aanvraag wordt, naargelang ze uitgaat van een gemeente of van een provincie, door het college van burgemeester en schepenen of de bestendige deputatie naar de administratie Binnenlandse Aangelegenheden gezonden.

Het aanvraagdossier moet minstens bestaan uit :

— de motivatie die toelicht op welke wijze de investering past in het Investeringsfonds, met verwijzing naar de materie zoals vermeld in het decreet;

— een plan en een gedetailleerde beschrijving van het aan te kopen goed.

Wat betreft artikel 6, § 2, 1, 1°, van het decreet kan met betrekking tot het plaatsen van nieuwe niet-prioritaire rioleringen nog uitsluitend toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten worden gegeven als het dossier in overeenstemming is met de geldende reglementering.

De artikels 4.2.1.3., § 5, en 6.2.1.2., § 2, van het besluit van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) bepalen namelijk dat het verboden is hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dat hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

De Code van Goede Praktijk (omzendbrief van 31 juli 1996 met betrekking tot de vaststelling van de code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen en individuele voorbehandelingsinstallaties - *Belgisch Staatsblad* van 10 september 1996) concludeert uit de bovenstaande bepaling dat in ieder geval voortaan moet bewezen worden dat het technisch niet mogelijk of noodzakelijk is om het hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

De regel is dus dat er een gescheiden systeem wordt aangelegd voor rioolwater en hemelwater. Alleen als de gemeente kan aantonen dat het technisch-economisch onverantwoord is om het hemelwater gescheiden te lozen, kunnen trekkingsrechten voor de aanleg van gemengde afvoerleidingen worden toegestaan.

2.4. De opdrachten, waarvoor de gemeenten en provincies trekkingsrechten wensen te gebruiken moeten een investeringswaarde bezitten en van algemeen belang zijn.

Onderhouds- en exploitatiewerken en werken ten behoeve van particulieren komen bijgevolg niet in aanmerking.

2.5. Artikel 6, § 1, van het decreet bepaalt dat het gebruik van trekkingsrechten kan worden toegestaan, ongeacht de gunningsprocedure die wordt toegepast, met inbegrip van de promotieovereenkomst en de onroerende leasing met verplichte aankoop, voor zover daarbij voldaan wordt aan de wetgeving op de overheidsopdrachten.

Artikel 6, § 1, van het decreet houdt een dubbele voorwaarde in :

— De wetgeving inzake de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten moet worden nageleefd. In het geval van onroerende leasing betekent dat dat de instelling waarmee een contract wordt gesloten voor het verrichten van de investering, zich ertoe moet verbinden die wetgeving volledig na te leven bij de toewijzing van de opdrachten aan de aannemers. Deze bepaling moet nadrukkelijk worden opgenomen in de overeenkomst die het bestuur met de leasingmaatschappij afsluit.

— De gemeente (provincie) wordt bij het einde van de leasing- en promotieovereenkomst eigenaar van het onroerend goed.

De onroerende leasing is in beginsel slechts aanvaardbaar voor het realiseren van omvangrijke projecten waarvoor de gemeente of de provincie niet over de nodige kennis en ervaring beschikt en voor investeringen waarbij een snelle realisatie erg belangrijk is.

Het bestuur moet dus voor elk project zorgvuldig afwegen of de tijdswinst, gecombineerd met het externe beheer van het project, opweegt tegen de hogere kosten die voor een leasing- of promotieovereenkomst moeten worden betaald.

Ten slotte wil ik hier benadrukken dat een leasing- of promotieovereenkomst niet mag worden aangegrepen als middel om een investering te financieren die in feite de financiële draagkracht van de gemeente of provincie te boven gaat.

2.6. Om de kwaliteit van de infrastructuurwerken optimaal te waarborgen en de gemeenten en de provincies de volstrekt noodzakelijke bescherming te bieden tegen het afleveren van ontoereikende infrastructuur, blijven de bepalingen en de voorschriften van het standaardbestek 250 voor de wegenbouw van 1996, zoals gewijzigd op 24 juli 1998, onverminderd van toepassing.

2.7. Wat betreft de subsidiëring van gebouwen en aanverwante materies dienen de hierna genoemde bestekken, technische specificaties, normen en omzendbrieven onverminderd van toepassing te blijven :

- het typebestek VL100 van 1998, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 22 juli 1998;
- het typebestek 101 van 1978 - bijlage bij de bijzondere bestekken betreffende de mechanische en elektrische installatie en constructies - Algemene administratieve en contractuele bepalingen;
- typebestek 104 - aannemingen van bouwkundige werken - technische voorschriften omvattende delen 1 en 2 van 1963 en addenda 1, 2 en 3 van respectievelijk 1967, 1969 en 1973;
- typebestek 105 van 1980 - centrale verwarming, verlichting en klimaatregeling;
- typebestek 400 van 1954 en al zijn aanvullende delen - aanneming van mechanische en elektrische installaties en constructies;
- bestek 800 van 1967 en toelichtingsnota's - voorlopige voorschriften voor het werk bij vriesweer;
- het verwijzingsbestek 902 van 1974 en addenda 1, 2 en 3 van respectievelijk 1976, 1978 en 1980 - centrale verwarming, verlichting en klimaatregeling;
- het algemeen reglement betreffende de elektrische installaties - koninklijk besluit van 10 maart 1981 (*Belgisch Staatsblad* van 19 april 1981) aangevuld met de latere uitvoeringsbesluiten;
- de ééngemaakte technische specificaties (S.T.S.);
- de NBN - de gehomologeerde of geregistreerde normen van het Belgisch Instituut voor Normalisatie;
- de omzendbrief van 23 maart 1999 met betrekking tot de vaststelling van de codes van de goede praktijk voor de herwaardering van grachtenstelsels en voor hemelwaterputten en infiltratievoorzieningen.

2.8. De ontwerpen moeten worden toevertrouwd aan studiebureaus die daartoe beschikken over de ter zake gekwalificeerde deskundigen.

Voor ontwerpen van infrastructuurwerken, omgevingswerken uitgezonderd, dienen de ontwerpers werkzaam te zijn als burgerlijk ingenieur bouwkunde, burgerlijk conducteur, industrieel of technisch ingenieur bouwkunde.

Wanneer deze ontwerpen kaderen in de landinrichting en het natuurbehoud, kunnen zij nochtans ook opgesteld en ondertekend worden door een als ontwerper werkzaam landbouwkundig ingenieur, die in de geëigende branche gekwalificeerd is.

Wanneer in de ontwerpen belangrijke werken van specifieke aard zijn opgenomen, zoals belangrijke elektrische werktuigkundige of elektromechanische uitrustingen, moet de ontwerper zich hiervoor laten bijstaan door een als ontwerper werkzaam burgerlijk industrieel of technisch ingenieur met de overeenstemmende specialisatie.

Alle ontwerpen van omgevingswerken worden opgesteld en ondertekend door een als ontwerper werkzaam gegradueerde in de tuin- en landschapsarchitectuur of landbouwkundig ingenieur, die in de geëigende branche gekwalificeerd is.

3. HET BEDRAG AAN TREKKINGSRECHTEN DAT EEN GEMEENTE OF PROVINCIE VOOR EEN ONROERENDE INVESTERING MAG GEBRUIKEN

Het beschikbaar bedrag aan trekkingsrechten voor elke gemeente of provincie wordt elk jaar gevormd door het bedrag dat als aandeel voor het begrotingsjaar wordt meegedeeld vermeerderd met het saldo van de trekkingsrechten van de voorgaande jaren.

De gemeenten kunnen hun beschikbaar bedrag aan trekkingsrechten vinden op de website van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden : <http://binnenland.vlaanderen.be>

De onroerende investeringen kunnen worden gefinancierd met trekkingsrechten uit het Investeringsfonds die de provincies of gemeenten kunnen besteden ten belope van 100% van de subsidiabele uitgaven voor alle investeringen. De gemeenten en provincies kunnen, in functie van hun investeringsbeleid, ook de subsidiëring van een investering aan een lager percentage aanvragen. Tevens is de cumulatie van trekkingsrechten met andere investeringssubsidies toegelaten. De gecumuleerde subsidie is evenwel beperkt tot het totale bedrag van de subsidiëerbare uitgaven van de desbetreffende werken.

Een uitzondering op de volledige subsidiëerbaarheid van onroerende investeringen vormen de investeringen in verband met het bouwen, het uitbreiden, het verbouwen of het moderniseren van scholen : deze kunnen slechts voor ten hoogste 87,6 % gesubsidieerd worden. Bovendien zijn de provincies en gemeenten ertoe gehouden eerst een beroep te doen op de subsidiëringmogelijkheden waarin het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II voorziet. De toelage die naar aanleiding van dat onderwijsdecreet wordt verleend, kan door middel van trekkingsrechten aangevuld worden tot 87,6 % van de kostprijs van de investering.

De gemeenten en de provincies kunnen ook een beroep doen op hun trekkingsrechten wanneer bij gebrek aan voldoende kredieten geen subsidies op basis van het onderwijsdecreet II kunnen worden uitgekeerd. Het is wel noodzakelijk dat eerst een aanvraag voor de subsidiëring bij de Dienst Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) wordt ingediend en dat de DIGO zich principieel akkoord verklaart met de investering, alvorens trekkingsrechten kunnen worden gebruikt.

Dat betekent dat de aanvraag voor de subsidiëring van investeringen in schoolgebouwen niet alleen moet voldoen aan de geldende fysische en financiële normen, maar ook aan de andere voorwaarden die vervat zijn in de wet betreffende het schoolpact, onder meer de normen inzake rationalisatie en programmatie.

Ik vestig er nog de aandacht op dat de subsidiëring enkel geldt voor het bouwen, het uitbreiden en het moderniseren van scholen, en niet voor de aankoop van uitrusting voor de scholen of voor het (ver)bouwen van internaten of PMS-centra.

De subsidiabele uitgaven worden bepaald in artikel 4 van het besluit :

- voor werken en aankoop van materialen is dat het gunningsbedrag, inclusief BTW;
- voor de aankoop van een onroerend goed is het de koopprijs, inclusief de aktekosten, maar zonder de registratierechten;
- voor de onroerende leasing en de promotieopdrachten is het de totale kostprijs van de onroerende investering waarop de verbintenis betrekking heeft, inclusief de BTW en de aktekosten.

Het subsidiabele bedrag blijft steeds beperkt tot het bedrag waarvoor respectievelijk de gouverneur of de Vlaamse regering toestemming tot gebruik heeft verleend. Indien het bedrag van de eindafrekening lager is dan dat van de toestemming tot gebruik, wordt — via een besluit van de bevoegde overheid — het saldo opnieuw bij de trekkingsrechten van de gemeente of de provincie gevoegd.

4. DE AANVRAAG VOOR HET GEBRUIK VAN TREKKINGSRECHTEN

4.1. De aanvraag van trekkingsrechten door een gemeente

4.1.1. Gewone trekkingsrechten

Binnen de perken van het decreet en het besluit en binnen de goedgekeurde investeringskredieten in de begroting, beslist het college van burgemeester en schepenen vrij over het gebruik van de trekkingsrechten. Voor de aanvraag voor het gebruik van trekkingsrechten voor een onroerende investering wordt dus steeds een besluit van het college naar de provinciegouverneur gezonden.

Bij dit besluit worden gevoegd naargelang het geval :

- het ontwerp van gunningsbesluit en het technisch dossier in het geval van werken en leveringen;
- het besluit van de gemeenteraad en het ontwerp van koopakte in het geval van de aankoop van een onroerend goed; het gemeenteraadsbesluit moet vermelden voor welke onroerende investering de aankoop van het onroerend goed moet dienen;
- het besluit van de gemeenteraad en het ontwerp van specifieke overeenkomst in het geval van een leasing- of een promotieovereenkomst van een gemeente of een gemeentebedrijf.

Er kunnen geen trekkingsrechten worden toegestaan voor werken die reeds gegund werden. Onder gunning wordt in deze context verstaan : de notificatie aan de inschrijver (aannemer) dat hij de werken mag uitvoeren. Op het moment van de gunning ontstaat immers een contractuele verplichting van de gemeente ten overstaan van de aannemer. Bij een weigering van trekkingsrechten door de gouverneur, heeft de gemeente de keuze : de werken laten uitvoeren en zelf financieren of een schadevergoeding betalen aan de aannemer. In beide gevallen ontstaat een onvoorziene uitgave.

4.1.2. Uitzonderlijke aanvullende trekkingsrechten

Het decreet van 6 juli 1994 houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten heeft het decreet inzake het Investeringsfonds gewijzigd. Elk jaar wordt 4,25 % van de dotatie voorbehouden voor de toekenning van uitzonderlijke aanvullende trekkingsrechten ter subsidiëring van de begroting van gemeenten die ten gevolge van bijzondere omstandigheden, buiten hun wil, belangrijke onvoorziene bijkomende uitgaven moeten verrichten.

Om in aanmerking te komen voor de uitzonderlijke aanvullende subsidiëring moeten de volgende voorwaarden tegelijkertijd vervuld zijn :

- De gemeente wordt geconfronteerd met belangrijke bijkomende uitgaven waarin binnen het normale begrotingsbeleid niet kon worden voorzien en die niet het gevolg zijn van de eigen beslissingsbevoegdheid van de gemeente;
- Die bijkomende uitgaven zijn het gevolg van onverwachte bijzondere omstandigheden buiten de wil van het gemeentebestuur, waardoor ten aanzien van de gemeente een bijzondere situatie is ontstaan in vergelijking met de overige gemeenten van het Vlaamse gewest.

De aanvraag voor het verkrijgen van een uitzonderlijke aanvullende subsidiëring gebeurt bij een gemotiveerd besluit van het college van burgemeester en schepenen en wordt naar de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden verstuurd binnen een termijn van vier maanden nadat de onverwachte gebeurtenis, die de bijkomende uitgaven heeft veroorzaakt, zich heeft voorgedaan.

De aanvraag moet uitvoerig worden gemotiveerd aan de hand van ten minste de volgende documenten :

- een uiteenzetting van de bijzondere omstandigheden die ontstaan zijn buiten de wil van de gemeente;
- een verantwoordingsnota, gestaafd met bewijsstukken, waaruit de omvang van de noodzakelijk verrichte of te verrichten bijkomende uitgaven blijkt.

De aanvragen voor het verkrijgen van een uitzonderlijke aanvullende subsidiëring worden door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden voor advies voorgelegd aan een daartoe opgerichte adviescommissie. De samenstelling van de commissie wordt geregeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994. Op basis van het advies van de commissie beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden bij gemotiveerd besluit over de uitzonderlijke aanvullende subsidiëring.

De aanvragen moeten worden gestuurd naar het volgende adres :

Administratie Binnenlandse Aangelegenheden

Afdeling Gemeenten, OCMW's en Provincies

Markiesstraat 1, 6de verdieping

1000 Brussel

Een toegekend aanvullend trekkingsrecht uit het Investeringsfonds wordt bij het totale bedrag van de beschikbare trekkingsrechten van de gemeente gevoegd.

4.2. De aanvraag van trekkingsrechten door een provincie

De aanvraag voor het gebruik van trekkingsrechten van een provincie gebeurt met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad en wordt naar de Vlaamse regering gezonden, op het volgende adres :

Administratie voor Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur

t.a.v. de heer J. Gillebert

Graaf de Ferraris-gebouw

Koning Albert II-laan 20, bus 9

1000 Brussel

De aanvraagdossiers van de provincies bevatten dezelfde stukken als die van de gemeenten, met dien verstande uiteraard dat de provincieraad in de plaats treedt van de gemeenteraad en de bestendige deputatie in de plaats van het college.

Op basis van het technisch advies van de bovengenoemde administratie legt de administratie Binnenlandse Aangelegenheden aan de minister een ontwerp van besluit voor waarbij al dan niet de toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten wordt verleend.

5. DE TOESTEMMING TOT HET GEBRUIK VAN TREKKINGSRECHTEN - BEROEP

Op basis van het aanvraagdossier verleent de provinciegouverneur een gemeente al dan niet toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten voor een bepaalde investering. Om de procedure zo vlot mogelijk te laten verlopen, verzoek ik de gouverneur een besluit te treffen binnen 50 dagen na de ontvangst van het collegebesluit waarbij trekkingsrechten worden aangevraagd.

De gouverneur geeft kennis van zijn/haar besluit aan de gemeente en aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap.

Het bij artikel 8 van het decreet bepaalde beroep tot vernietiging van het gemotiveerde besluit van de gouverneur waarbij de toestemming tot gebruik van trekkingsrechten aan een gemeente geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd, wordt overeenkomstig de bepalingen van het decreet, door het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief ingediend bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. De Vlaamse minister voor Binnenlandse Aangelegenheden doet na een onderzoek van het dossier zelf een uitspraak over de toestemming tot het gebruik van de trekkingsrechten. Bij ontstentenis van een uitspraak binnen 50 dagen na de aangetekende verzending van het beroep, is de toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten voor de desbetreffende investering verworven.

De Vlaamse minister kan op zijn beurt de toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten weigeren aan een provincie. De provinciegouverneur kan echter geen beroep instellen tegen een negatieve beslissing van de minister.

6. DE PROCEDURE INZAKE DE BETALING MET TREKKINGSRECHTEN

Nadat het Gemeentekrediet op de hoogte is gebracht van de (voorlopige) bedragen van de trekkingsrechten die aan elke gemeente en provincie worden toegekend, worden deze bedragen voor hen gereserveerd.

De provinciegouverneur machtigt, wat de gemeenten betreft, en de Vlaamse regering, wat de provincies betreft, het Gemeentekrediet tot de vrijgave van :

1° voorschotten :

— tot 25 % van het toegekende bedrag, bij ontvangst van een eensluidend verklaard afschrift van het bevel om met de werkzaamheden te beginnen;

— tot 75 % van het toegekende bedrag, wanneer uit de vorderingsstaten en de daarbijhorende facturen van de aannemer blijkt dat 60 % van de geplande werkzaamheden is uitgevoerd en 60% van de kostprijs, inclusief BTW, verschuldigd is;

2° het resterende saldo, na overlegging van de nodige bewijsstukken, namelijk de volledige eindafrekening en het proces-verbaal van voorlopige oplevering van het werk.

Wat de leasing- en promotie-overeenkomsten betreft, machtigt de provinciegouverneur (Vlaamse regering) het Gemeentekrediet om de trekkingsrechten op de rekening van de gemeenten (provincies) te storten na overlegging van een eensluidend verklaard afschrift van het proces-verbaal van de voorlopige oplevering van het werk en van het afrekeningsdossier.

Bij dergelijke overeenkomsten verwerft de gemeente (provincie) bij de voorlopige oplevering van de werken wel het gebruik (het economisch eigendom) van het onroerend goed, terwijl zij de feitelijke (juridische) eigendom pas verwerft aan het einde van de huurkooptermijn. De gemeente betaalt de investering terug via een jaarlijkse huurprijs waarvan de lasten op de gewone begroting komen.

Na de voorlopige oplevering van de werken, wordt het bedrag van de toegestemde trekkingsrechten op de rekening toelagen - leninggelden van de gemeente (provincie) gestort en door haar doorbetaald aan de promotor of leasinggever. De totaal verschuldigde kostprijs vermindert dan met dat bedrag. De annuïteiten van de leasing- of promotieovereenkomst worden vervolgens berekend op de nog resterende kostprijs van de investering.

De bepalingen ter uitvoering van die vervroegde betaling in kapitaal, na ontvangst van de trekkingsrechten uit het Investeringsfonds, moeten uitdrukkelijk worden opgenomen in de leasingovereenkomst die samen met de aanvraag tot gebruik van trekkingsrechten naar de bevoegde overheid wordt gezonden.

Wat de verwerving van een onroerend goed betreft, machtigt de provinciegouverneur (Vlaamse regering) het Gemeentekrediet om de trekkingsrechten op de rekening van de gemeenten (provincies) te storten na overlegging van een eensluidend verklaard afschrift van de akte van aankoop van het onroerend goed of van het vonnis van de rechtbank houdende gerechtelijke onteigening.

7. DE INSCHRIJVINGEN IN DE BEGROTINGEN VAN DE GEMEENTEN EN PROVINCIES

7.1. Inschrijving in het corpus van de begroting

Uit de kredietinschrijvingen in de dienstjaarbegroting moet blijken dat de gemeente (provincie) een beroep doet op trekkingsrechten.

De trekkingsrechten zijn buitengewone ontvangsten van de begroting die worden gebruikt om specifieke uitgaven van de buitengewone dienst te financieren. Als kapitaaltoelagen van de overheid horen zij thuis in de economische groep van de buitengewone overdrachtontvangsten. Het functionele deel van het artikelnummer is dat van de te financieren uitgave. De economische code behoort tot de verplichte codes van de kapitaaloverdrachten uit de overheidssector. Het volgnummer is een tweecijfercode hoger dan 50. De ontvangstkredieten voor trekkingsrechten mogen enkel als ontvangst van het eigen dienstjaar worden ingeschreven, nooit in de tabel van de vorige jaren.

De uitgaven die worden gefinancierd met trekkingsrechten worden per investering ingeschreven met een afzonderlijke begrotingscode.

7.2. De verantwoordingstabel

De verantwoording van de begrotingsinschrijving van de trekkingsrechten wordt verstrekt in de bijlagen bij de begroting, met name in de tabel van het Investeringsfonds. Deze vormt een verplicht onderdeel van de begroting.

De tabel geeft een overzicht van het beschikbaar bedrag aan trekkingsrechten en van het gebruik ervan gedurende het begrotingsjaar en de jaren die aan het begrotingsjaar voorafgaan.

Als het volume van de toegekende trekkingsrechten tijdens het dienstjaar verhoogt of verlaagt, is het niet nodig een aangepaste tabel naar de toezichhoudende overheid te zenden. Een verhoging of verlaging kan voorkomen wanneer de definitieve toekenning van de trekkingsrechten in de plaats komt van de voorlopige toekenning.

Als in de loop van het begrotingsjaar met een begrotingswijziging gebruiksramingen van trekkingsrechten worden toegevoegd of weggelaten, daalt of stijgt het volume van de nog beschikbare trekkingsrechten. Er moet dan als verantwoording van de begrotingswijziging een nieuwe tabel worden opgemaakt en samen met het ontwerp van begrotingswijziging tijdig aan de gemeenteraadsleden worden bezorgd en aan de provinciegouverneur worden toegestuurd.

De provincies voegen dezelfde verantwoordingstabel bij hun begroting als de gemeenten. De inschrijvingen in de tabel worden nagezien door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden bij het onderzoek van de provinciebegroting met het oog op de goedkeuring ervan.

De tabel is opgedeeld in twee rubrieken : het bovenste deel (A) licht de beschikbare trekkingsrechten toe, het onderste deel (B) geeft de gebruiksverantwoording.

Deel A bestaat uit één kolom met vijf regels, namelijk :

1° het saldo vorige jaren : de regel voor het saldo van de trekkingsrechten uit de voorgaande jaren dat nog beschikbaar is; daarmee wordt bedoeld de rechten waarvoor nog geen toestemming tot gebruik werd verleend;

2° de trekkingsrechten van het dienstjaar overeenkomstig de raming meegedeeld door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden;

3° het vermoedelijk beschikbaar trekkingsrecht op 1 januari van het begrotingsjaar : dit is de som van de bedragen vermeld op de eerste twee regels;

4° te gebruiken tijdens het dienstjaar : het totaal bedrag aan trekkingsrechten waarvoor toestemming tot gebruik in de loop van het dienstjaar verwacht wordt (uit te splitsen in deel B van de tabel); dat bedrag dient overeen te stemmen met de som van de trekkingsrechten die zijn ingeschreven in het corpus van de begroting;

5° het saldo op 31 december : het saldo van de trekkingsrechten aan het eind van het dienstjaar, indien de begroting wordt uitgevoerd zoals gepland.

Deel B geeft de verantwoording (het detail) van het gebruik van de trekkingsrechten tijdens het begrotingsjaar. Het bestaat uit vier kolommen :

1° het volgnummer van de investering; de nummering begint elk jaar opnieuw met 1;

2° de functie waaronder in het corpus van de begroting de uitgavenraming is vermeld waarvoor het trekkingsrecht wordt aangewend;

3° het bedrag van de trekkingsrechten dat voor die investeringen zal gebruikt worden;

4° de benaming van de investering waarvoor trekkingsrechten zullen gebruikt worden.

8. BOEKHOUDINGSREGELS

De trekkingsrechten worden als vastgesteld recht in het grootboek van de ontvangsten ingeschreven bij de ontvangst van het besluit van de gouverneur (de Vlaamse regering) waarmee toestemming tot het gebruik van trekkingsrechten wordt verleend.

De trekkingsrechten worden als gerealiseerde ontvangsten in de boekhouding ingeschreven bij de ontvangst van het rekeninguittreksel waaruit blijkt dat het Gemeentekrediet een gedeelte van het trekkingsrecht op de rekening van de gemeente heeft gestort.

De betalingen worden als gedane uitgave geboekt telkens als de gemeenteontvanger de betaling op de rekening van de schuldeiser heeft verricht.

Ik verzoek u, mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, het provinciebestuur en de gemeentebesturen in kennis te stellen van deze omzendbrief via de publicatie ervan in het bestuursmemoriaal.

Volledigheidshalve zend ik aan alle besturen rechtstreeks een kopie van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook worden geraadpleegd via Publilink of via het internet op de volgende URL :

<http://binnenland.vlaanderen.be>

J. Sauwens,

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.